

[Indenrigsministeren.]

mæssige problemer og komme med forslag til en fremtidig administrativ opbygning af forureningsbekæmpelsen.

Vi har her i landet nu 58 embedslæger, og tendensen i de sidste mange år er gået i retning af, at det er et fuldtidsjob at være embedslæge. Deres opgaver er mangeartede, men omfatter også væsentlige forureningsmæssige opgaver på lokalt plan.

Som bekendt arbejdes der nu i det i oktober 1971 oprettede ministerium for forureningsbekæmpelse med en organisationsplan til forureningsbekæmpelsen i Danmark, både på det centrale og lokale plan. I disse overvejelser indgår både hygiejnekommisionens betænkning og det af forureningsrådet tilvejebragte materiale, indstillinger m. v.

Jeg har derfor fundet det rigtigst ikke på indeværende tidspunkt at fremsætte forslag om en ny embedslægelov, da embedslægerne opgaver og tilhørsforhold må løses i samarbejde med ministeren for forureningsbekæmpelse.

På denne baggrund skal jeg anbefale mit forslag om en udskydelse af revisionen af embedslægeloven i indtil 2 år til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing af fremsætte *forslag til lov om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner.*

Lovforslaget må ses som en konsekvens af, at den kommunale og amtskommunale inddelingsreform, der er iværksat med hjemmel i lov nr. 225 af 3. juni 1967 om revision af den kommunale inddeling med senere ændringer, lov nr. 233 af 4. juni 1969 om revision af den kommunale inddeling i Århus, Odense og Ålborg byområder samt § 2 i lov nr. 125 af 25. marts 1970 om ændring af lovgivningen om kommunale forhold, vil være afsluttet pr. 1. april 1972. Den til grund for reformen liggende lovgivning har hermed udtømt sine retsvirkninger, og de hidtil gældende almindelige procedureregler i landkommunallovens kap. III for gennemførelse af ændringer af den kommunale og amtskommunale inddeling må betragtes som forældede, idet de er udført på grundlag af det tidligere eksisterende kommunale system. I overensstemmelse

med et i førnævnte lov af 25. marts 1970 indeholdt påbud har regeringen herefter udarbejdet nærværende lovforslag, der skal tjene til afløsning af landkommunallovens hidtidige procedurebestemmelser.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er der lagt vægt på resultatet af den i folketinget i maj måned 1971 afholdte debat om opgave- og byrdefordelingen, hvor der konstateredes bred tilslutning til, at den gennemførte nye kommunale inddeling må ligge fast, men hvor det dog blev præciseret, at dette ikke udelukker gennemførelsen af enkeltstående ændringer i fremtiden.

Regeringen er enig i det hovedsynspunkt, at den kommunale inddeling i princippet ligger fast, og jeg skal derfor fastslå, at det foreliggende lovforslag ikke er udtryk for et oplæg til en ny samlet inddelingsreform, men alene indeholder regler for, hvorledes fremtidige ændringer i den gældende inddeling skal kunne foretages. Det restriktive sigte er tilgodeset på to måder i lovforslaget. Dels skal alle ønske om en ændret inddeling bedømmes på grundlag af de almene kriterier, der har ligget til grund for den nu afsluttede inddelingsreform, dels skal spørgsmålet om større ændringer i den kommunale inddeling forelægges for et særligt folketingsudvalg, uden hvis godkendelse en sådan ændring ikke kan fremmes. Denne procedure skal sikre, at folketinget til enhver tid har den fornødne kontrol med, at der ikke administrativt foretages ændringer i kommuneinddelingen, som på afgørende måde vil ændre grundlaget for den fortsatte gennemgang af opgavefordelingen mellem staten, kommunerne og amtskommunerne. Samtidig er det imidlertid tilstræbt at gøre den foreslåede procedureordning så fleksibel, at der under forudsætning af den fornødne tilslutning fra folketingsudvalget åbnes mulighed for at imødekomme et eventuelt fremtidigt behov for selv indgribende ændringer i den kommunale inddeling. Der ved skulle man — uden at prisgive det restriktive sigte — kunne undgå, at der som følge af manglende ajourføring skabes behov for en ny almindelig inddelingsreform.

Lovforslagets ordning er i øvrigt i hovedtræk, at de helt små grænserereguleringer som hidtil kan afgøres af indenrigsministeren på egen hånd. Alle øvrige sager om grænseændringer, der er rejst af en kommunalbesty-

[Indenrigsministeren.]
relse, et amtsråd eller har en anden kvalificeret lokal tilslutning, skal behandles af et særligt inddelingsnævn, bestående af repræsentanter for Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark samt indenrigsministeriet. Hvis nævnet anbefaler en ønsket ændring af den kommunale inddeling, kan indenrigsministeren gennemføre denne, medmindre der er tale om en ændring, der omfatter mere end 500 beboere, ændring i antallet af kommuner eller overflytning af en kommune fra én amtskommune til en anden. I disse tilfælde udkræves yderligere tilslutning fra et folketingsudvalg på 17 medlemmer.

Lovforslaget har været forelagt Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark til udtalelse. Medens landsforeningen ikke havde bemærkninger til udkastet, fremkom Amtsrådsforeningen med forskellige ændringsforslag, hvoraf en del er taget til følge i den nu foreliggende affattelse af lovforslaget. Jeg har derimod ikke ment at kunne imødekomme Amtsrådsforeningens mere principielle henstilling om, at lovforslaget på en klarere måde angiver de betingelser og grænser, hvorunder ændringer i landets inddeling i kommuner og amtskommuner skal kunne gennemføres. Dette skyldes, at en fastholden af sigtet med den netop gennemførte inddelingsreform tilsiger, at den fremtidige ajourføring af den kommunale inddeling — som angivet i lovforslaget — bør ske på grundlag af de samme generelle kriterier, hvorpå inddelingsreformen blev baseret, og at disse kriterier ikke kan udformes i mere detaljerede betingelser. Endvidere har erfaringerne fra gennemførelsen af inddelingsreformen vist, at afgørelsen af et inddelingsspørgsmål som oftest må baseres på flere, til dels modstående hensyn, der ikke kan sammenfattes i på forhånd fastsatte, detaljerede betingelser. Dette bekræftes for så vidt også af de erfaringer, der er indhøstet ved anvendelsen af landkommunallovens regler, idet denne lovs detaljerede betingelser for de konkrete

inddelingsændringer har virket meget tungt i praksis og har udelukket selv velmotive-rede inddelingsændringer. Landkommunallovens bestemmelser om, at der i visse tilfælde skal foreligge tilslutning fra et vælgerflertal eller fra de berørte kommunalbestyrelser kan i øvrigt ikke tillægges samme vægt som tidligere, idet den kommunale inddeling i fremtiden må fastlægges ud fra generelle, landspolitiske hensyn, hvis den skal kunne tjene som grundlag for en rationel opgave- og byrdefordeling.

Til slut skal jeg henlede opmærksomheden på, at lovforslaget indeholder en bestemmelse om, at loven principielt først træder i kraft i Københavns amtsrådskreds efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse. Formålet hermed er, at lovens bestemmelser først skal finde anvendelse i dette område, der hidtil har været holdt uden for den almindelige inddelingsreform, når der som led i en hovedstadsreform også er gennemført en revision af områdets kommunale inddeling. Forslag om en sådan begrænset inddelingsreform i Københavns amtsrådskreds indgår i regeringens overvejelser om en hovedstadsreform, hvorom der vil blive fremsat lovforslag i løbet af kort tid.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Dernæst skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om bekæmpelse af kønssygdomme. (Udskyldelse af revision).

Lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme skulle forelægges til revision i rigsdagssamlingen 1951-52, men en egentlig revision af loven blev senest udskudt ved lov nr. 177 af 29. april 1970, hvorefter forslag om revision af loven skal fremsættes for folketinget i folketingsåret 1971-72.

Udskyldelsen i 1970 var begrundet i, at det dengang ikke var muligt at sige, hvorledes undersøgelse og behandling af kønssyg-